

her til en livssag, efter at Hermod Lannung og udenrigsministeren havde været i gang med det.

Han har simpelt hen listet op og været i gang med at finde ud af, hvad der ligger rundt omkring, og hvad der kom op under neglene på dronning Hedvig, og det er jo så fantastiske ting. Jeg nævner dem bare en passant: Frederik II's tronhimmel, et fantastisk stykke, som man kan tage op og se på Kronborg Slot i dag, for der står sådan en papmachéudgave af den, den ægte står i Stockholm; alle Kronborgs malerier og gobeliner; Kronborgs fontæne; Helsingørs kirkeklokker er blevet pillet ned og ringer nu til gudstjeneste oppe fra Mariakyrkan i Stockholm; fra Frederiksberg Slot er der Neptunspringvandet, bronzeskulpturer; fra slotskirken alt kirkesølvet, dåbskalke af rent guld besat med diamanter, og dertil hundredvis af våbenskjolde og portrætter af danske konger, dronninger og adelsmænd; dronning Margrethe I's brudekjole, som jeg har nævnt, samt hele Roskilde Domkirkes inventar – alt det fik hun lagt i en container og sejlet over Sundet. Det var et røvertogt, som ikke står mål med noget andet røvertogt i historien, når det gælder kulturskatte. Det er i al beskedenhed det, vi siger.

Dertil kommer så bogsamlingerne rundt omkring fra landet med enorme skatte. Hun havde ansat en snushane, der hed Israel Schultz, og som var dygtig til at snuse bogskatte op. Han var god til at tage rundt på slottene og herregårdene, og han kom bl.a. af sted med Jørgen Seefelds bogsamling på 26.000 bind med klassisk litteratur og dertil talrige andre bogsamlinger. Og så er der de her udgaver, som vi har nævnt – det synes jeg også er væsentligt at få fat i – nemlig vores ældste udgave af Jyske Lov, vores ældste udgave af Sjællandske Lov, vores ældste udgave af Skånske Lov, og de islandske håndskrifter ligger en masse i Stockholm, ligeså gør malerier af Rembrandt, Rubens, Jordanes, hollandske mestre, enestående historiske værker.

Alt det ligger et eller andet sted i en kælder i Stockholm eller er anbragt andre steder. Det er jo ikke fair. Det eneste, vi beder om her, er fairness. Tak for debatten.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren bedes blive stående. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 15:28

Søren Krarup (DF):

Her den 10. december skal verden fejre, er jeg lige ved at sige, 60-året for FN's menneskerettig-

hedserklæring, der blev vedtaget i Paris den 10. december 1948, og et af de steder, hvor jeg er overbevist om at den vil blive fejret med pomp og pragt, er Stockholm.

Der er ingen, der som svenskerne elsker alle disse abstrakte, overnationale – ja, jeg er lige ved at sige kosmiske – retfærdighedshandlinger, og vil ordføreren ikke give mig ret i, at der er en besynderlig modsætning mellem disse store ord om retfærdighed for store og små overalt i verden og så det, at man ikke vil foretage den enkle – jeg er lige ved at sige lille – retfærdighedshandling, at man leverer det tilbage, som man har stjålet, på samme måde som man selv beder om at få det, andre har stjålet fra en, tilbage? Er der ikke et underligt modsætningsforhold mellem disse to handlinger, altså de store ord og, når det så kommer til stykket, de meget, meget små handlinger? Og kunne man ikke i den anledning være fristet til – det kunne selvfølgelig ikke fald nogen ind – at sige noget ondsksfuldt om svenskerne?

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:29

Søren Espersen (DF):

Nej, det får hr. Søren Krarup mig ikke lokket til. Det kunne jeg ikke drømme om, jeg elsker svenskere, især svenske kvinder holder jeg meget af.

Må jeg ikke godt sige, at det jo er fuldstændig rigtigt, når hr. Søren Krarup siger, at svenskerne – som på alle områder står fuldstændig last og brast med FN; ja, næsten er FN-medlem par excellence – når vi taler om det her, som jo også er klar UNESCO-politik, ikke engang vil inddrage sig på forhandlinger. Man vil ikke engang tale om det, det er et nej med det samme, inden man overhovedet begynder dialogen. Det er meget underligt, at der, hvor det ikke tæller, er Sverige fuldt ud medlem af FN, men der, hvor det tæller, er Sverige ikke med.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.